

tallet stillede Forslag som det mest konservervative det, som Kommunalbestyrelserne lettest ville kunne gennemføre, idet det jo kun er en Udvidelse af Bestatningsretten og af selve Bestatningsmaaden til de fra kommunal Bestatning hidtil undtagne Virksomheder, og det løser ad simpleste Vej Spørgsmaalet om interkommunale Skatteregler, uden i væsentlig Maade at gribe ind i bestaaende Forhold.

Lettere gennemførligt vilde det være, hvis al Skatteligning skete efter „Formue og Indtægt“; der kunde da stables ensartede Vedtægter for Bestatning, og nævnes maa det, at i flere Kommuner har man faktisk gennemført saadan Bestatningsmaade. Over den nuværende Bestatningsmaade efter Formue og Lejlighed klages der med nogen Ret f. Eks. fra Landhaandværkeres Side, idet man fremhæver, at Nedsættelse af Harkornskatten forøger den personlige Skat for alle og rammer Haandværkeren i hans eneste Indtægtskilde, hans personlige Erhverv, hvorimod der intet Hensyn ved Statteansættelsen tages til Jordbrugernes personlige Erhverv ved Ejendommens Drift og til dennes naturlige Bidrag til Familiens Underhold.

Konsekvent kunde der, efter dette, Mindretallets Forslag ogsaa finde en Deling af Skatten Sted mellem en Mands Nærings- og Opholdskommuner. Eksempel:

En Borger i Kommune A har sin Forretning i Kommune B; Forretningen har en Værdi af 100,000 Kr., Prioriteter til Beløb 80,000 Kr., hans egen i Forretningen anbragte Kapital altsaa 20,000 Kr.:

Antages aarlig Indtægt at være 3,000 Kr. bliver han sat i Skat i A med 3 pCt. altsaa 90 Kr.

Af Indtægten maa antages hans personlige Erhverv, Løn som Forretningsfører, at kunne sættes til (Landets Middelindegt pr. Skatteyder) 1,500 Kr.; Statsrenten af hans Formue, à 3½ pCt., vilde give Indtægt 700 Kr.; Resten 800 Kr. maa da siges at være den Indtægt som Kommune B's Forhold give ham Lejlighed til yderligere at bringe ud af sin Kapital og, Skatten heraf, altsaa 24 Kr., bør da af Kommune A udbetales til Kommune B.

Til Lovforslaget stilles følgende

Ændringsforslag:

Til Lovforslaget i det hele:

Af et Mindretal (Bluhme):

1) Lovforslaget affattes saaledes:

Forslag til Lov
om
forskellige Kommunerne vedrørende Forhold.

§ 1.

Under Kommunernes Skatteligning efter Indtægt eller efter Formue og Lejlighed inddrages fremtidigt alle offentlige og private Institutioner, Foreninger, Aktieselskaber, juridiske og fysiske Personer, der, hvad enten de bo i eller uden for Riget, have fast Ejendom eller Indtægter eller drive Næring eller Forretning her i Landet uden til nogen Kommune hidtil at have svaret personlig Skat.

§ 2.

Engen, der henfører under de i § 1 nævnte, kan, ved at undlade at tage fast Bolig eller ved delvis Ophold i Udlandet, noget Aar unddrage sig personlig Skat til en af Landets Kommuner — i Tvivlstilfælde afgør Indenrigsministeren, hvilken Kommune der er at betragte som vedkommendes Opholdskommune.

§ 3.

Undtagne fra Statpaaligning efter denne Lov er:

- a) Civillisten.
- b) Staten og de Institutioner, hvis Indtægt og Udgift bestemmes ved Finansloven, naar Indtægten ikke hidrører fra Landejendom (Stov), Tiender, Jordstyld, Fæstefgift eller Fabrikdrift.
- c) Nationalbanken, for saa vidt som dens Dttroj hjemler det.
- d) Sparekasser.
- e) Stiftelser og Foreninger med velgørende Formaal kunne for et Aar ad